

metama, ja Jakobbit temma Sullaseks;
ja piddid tammale teada wima, et Ja-
kob siitsadik kui Wodras Labani jures
ellanud ja tännini senna wiwinud, agga
nüüd taggasi tullemas olleks, ja paljo
Härgi ja Eeslid, ja Puddo-Pojussid,
ka Sullasid ja Ümmardajaid temmaga;
ja ta lasseks omma Jossandalt Esawilt
sedda palluda, et ta Armo woiks ta
Melest leida.

§. 209. Need Rääsud Pääsid seäl, ja
tullid jälle taggasi Jakobbi jure ja ütlesid:
Meie salme so Wenna Esawi jure,
ja temma tulles so wasto ja nelli adda
Meest temmaga. Ni wäggewaks ja
rikkaks olli Esaw sanud se Uha sees, kui
Jakob ärra olli olnud. Kui Jakob sedda
kuus, siis kartis ta wäga ja temmal
oll. Kirtsos Kä. Ta jagas keik omma
Nahwas, ja ommad Puddo-Pojussed,
ja

ja ommad Weiksed ja Kammelid kahhe
Jäusse, ja satis iggaüht Jäggo isse
Seed minnema, ja ütles: Kui Esaw
tulles se ühhe Hulga peäle, ja lööb sedda
mahha, siis woib ommeti se reine Hulk,
ehk Jäggo, mis üllejääb, ärrapeäda.

§. 210. Agga se keigeparras Nou olli
se, et Jakob ennast Palwega allandas
Jummala ette, kes temma Raitsja ikka
olli olnud, ja omma Taewa Eda-Wäe
Hulga läbbi (§. 207.) weel keik Kurja
temmast wois ärrakeelda. Ta lugges
nenda: Oh Jehowa! — minna ei olle
misdagi armata keikide Heateggemiste
wasto, ja keige se Truusse wasto, mis
sa minnule omma Sullasele olled teinud!
sest omma palia Keppiga ollen ma ülle
Jordani-Jõe läinud senna, minnes; ja
nüüd (taggasi-tulles) ollen ma kahheks
sureks Hulgaks sanud. Oh! peästa
mind